

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Раднево, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДНЕВО в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Хр.В.

при участието на секретаря И.Д.С
като разгледа докладваното от Хр.В. Административно наказателно дело № 20235520200306 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 59-63 от ЗАНН](#).

Образувано е по жалба от М. Т. И. от гр. Р****, ЕГН *****, срещу Наказателно постановление № 23-0327-000620/18.10.2023 г., издадено от Началник при ОДМВР- Стара Загора, РУ Раднево, с което на основание и за нарушение на [чл. 174, ал. 3 пр. 2 от ЗДвП](#) са й наложени административни наказания „Глоба” в размер на 2000 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на атакуваното НП, чиято отмяна се иска. Жалбоподателят оспорва изведената от наказващия орган фактическа обстановка, като се обсъжда липса на доказателствена обезпеченост на твърдението за отказ да се извърши тестване с техническо средство и медицинско и химическо изследване за употреба на наркотични вещества или техни аналози. Счита, че нарушението е квалифицирано неправилно. Намира, че АУАН е съставен в нарушение на Наредба № 1/19.07.2017 г. за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично.

За ответника по жалбата- Началник РУ Раднево, редовно призован, не

се явява и не изпраща процесуален представител. По делото е постъпило писмено становище от пълномощника гл. юрисконсулт М. А., с което се иска потвърждаване на НП. Твърди, че нарушението е безспорно доказано, процедурата по съставяне на АУАН е спазена, а административното наказание- наложено съгласно изискванията на [чл. 27 ЗАНН](#). Прави възражение за прекомерност на разноските на жалбоподателя, като претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Районният съд, след като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на [чл. 14](#) и [чл. 18 НПК](#), намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 27.09.2023г., в 17:45 ч., в гр. Раднево на кръстовището на ул. „*****” в посоча запад-север, жалбоподателката управлявала лек автомобил „****”, с рег. №****, нейна собственост, КАТО В 18:55ч. категорично е отказала да бъде изпробвана за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство „Дрегер Дръг тест 5000” с фабр. № ARMF-0096. Издаден ѝ е талон за медицинско изследване №099562 и 8 бр. стикери към него. Жалбоподателката не е дала кръв и урина за химико-токсикологично изследване.

При така установените факти актосъставителят В. преценил, че водачът е извършил нарушение по [чл. 174, ал. 3 пр. 2 от ЗДвП](#), във връзка с което съставил на жалбоподателя АУАН бл. № GA 1013959, в който били отразени обстоятелствата по констатираното нарушение и правната му квалификация.

Актът бил подписан от актосъставителя и от свидетеля очевидец Д. Ж. П.. Същият бил връчен на нарушителката, която не го подписала.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление. Препис от същото е връчен лично на жалбоподателя на 23.11.2023 г., а жалбата против него е подадена чрез АНО до компетентния районен съд на 04.12.2023 г. - в законоустановения срок, от активнолегитимирано лице, поради което същата е допустима, но разгледана по същество- неоснователна, поради следните съображения.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол

върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. [чл. 84 ЗАНН](#) вр. [чл. 14, ал. 2 НПК](#) и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции констатираща, обвинителна и сезираща.

При проведените непосредствени разпити на актосъставителя Е. В. и свидетеля очевидец Д. П., предупредени за наказателната отговорност по [чл. 290, ал. 1 НК](#), двамата изрично потвърждават, че изложените в АУАН фактически констатации отговарят на обективната действителност. Служителите споделят своите спомени относно причините за пристъпването към проверка на водача на превозното средство, реда, следван при извършване на контролната дейност и установените в нейния ход нарушения на правилата за движение по пътищата. И двамата свидетели изрично потвърдиха, че изложените в АУАН и наказателното постановление фактически констатации отговарят на обективната действителност.

Значими за разкриване на обективната истина относно нарушението на [чл. 174, ал. 3 пр. 2 от ЗДвП](#) са показанията на св. П. в частта, в която потвърждават констатацията за обективиран отказ от жалбоподателя да се подложи на тестване с техническо средство за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози, наложило изготвянето и връчването на талон, чрез който същият е насочен за провеждане на медицинско и химическо изследване в болнично заведение. Възстановената от свидетеля конкретика за обстоятелствата по случая, въпреки рутинността на извършваната от него дейност, респ. изминалия период от време от датата на процесните събития, явства на непосредствено възприети събития от действителността и изключва коментар за формалност на изявленията и стремеж за поддържане на уличаваща нарушителя версия. Още повече когато изведените от разказа факти намират подкрепа и в други обективни и независими източници на доказателства, приложени по делото. Показанията на св.П. са подробни, задълбочени, вътрешно балансирани и отразяват адекватно личните му възприятия. В този смисъл обсъдените показания се явяват обективни и поради това годни доказателствени източници за

обосноваване изводите по съществото на настоящия казус.

По делото бяха допуснати и разпитани в качеството на свидетели лицата Ж. Т. Д. и П. Й. П..

Същите установиха, че са пътували в процесния автомобил на жалбоподателката в деня на проверката. Категорично и двамата свидетели заявиха пред съда, че именно жалбоподателката е управлявала моторното превозно средство, тъй като се връщали от гр. Стара Загора, поради което и съдът не споделя направеното от жалбоподателката възражение, че не е управлявала автомобила си в деня на проверката. И двамата установиха, че почти едновременно с тях е пристигнала патрулната кола, което съвпада напълно с показанията на служителите на районното управление.

Важно е да се отбележи, че заявеното от жалбоподателката обстоятелство, че не е видяла служебната кола на органите на реда не се потвърждава, тъй като свидетелят Д. установи, че на влизане в града са забелязали патрулната кола и след минута са спрели при тях.

Няма нито доводи от страна на жалбоподателката, нито от страна на свидетелите жалбоподателката да е употребила алкохол или наркотични вещества след спирането на автомобила. Свидателят Д. установи, че дори не са знаели за наличието на наркотични вещества в другия пътник в автомобила- П. П.. И двамата установяват, че водачът на автомобила –И. е отказала да даде проба за наркотично вещество с дрегер. Обстоятелството, че се наложило да чакат да донесат дрегера по никакъв начин не се отразява на правилността на констатираното нарушение.

За този съдебен състав няма спор, че жалбоподателката е управлявала МПС, като след спирането ѝ за полицейска проверка е волеизявила отказ да се подложи на тест, след което и да изпълни предписание да медицинско и химическо изследване, за установяване употребата на наркотични вещества и/или техни аналози. Този извод се подкрепя по еднопосочен начин освен от свидетелските показания, така и от приобщените по делото писмени доказателства- талон за медицинско изследване в който изрично е отразен отказът да бъде тествана с дрегер, както и да се яви в ФСМП - Раднево за химическо и медицинско изследване за употреба на наркотични вещества или техни аналози.

В настоящия случай АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН срок от извършване на нарушението, респективно- от открит е на нарушителя. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в 6- месечния срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на [чл. 34 ЗАНН](#), досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Съдът констатира, че в случая са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта- тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на [чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57](#) и [чл. 58, ал. 1 ЗАНН](#). Налице е съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Разкрива се пълнотата на изложението и се обосновава извод за налично отразяване на всички обективни признаци от състава на всяко от двете вменени нарушения, които обезпечават правото на нарушителя да разбере фактическите параметри на предявената му отговорност. Ясно очертани са местата на деянието, датата на извършването му и конкретните действия на жалбоподателя. Стилът на представяне на относимите обстоятелства не нарушава логическото единство на възпроизведените в АУАН и НП факти и не препятства възприемането на всеки един от изискуемите признаци на съответните състави от материална страна. Не е накърнена конкретиката на изложението, не се налагат несъответствия и не е отнета възможността на жалбоподателя да се ориентира относно параметри на изведените в двата процесуални акта административни нарушения, респ. не се разкриват непреодолими различия, граничещи с недопустимо предявяване на нови факти.

Настоящата съдебна инстанция приема, че ясното отразяване на относимата фактология напълно удовлетворява изискванията за достатъчно съдържание на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление. В духа на горните аргументи, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения

на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

По делото е доказано по категоричен и безспорен начин, че на 27.09.2023г., в 17:45 ч., в гр. Раднево на кръстовището на ул. „*****” в посока запад-север, жалбоподателката управлявала лек автомобил „****”, с рег. №****, нейна собственост, като в 18:55ч. категорично е отказала да бъде изпробвана за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство „Дрегер Дръг тест 5000” с фабр. № ARMF-0096. Издаден ѝ е талон за медицинско изследване №099562 и 8 бр. стикери към него. Жалбоподателката подписала талона за медицинско изследване. В посочения времеви интервал същата не се е явила ФСМП-Раднево за медицинско и химическо изследване. Като не е използвала никоя от предоставените ѝ опции за установяването употребата на наркотични вещества или техни аналози по [Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози](#), жалбоподателят от обективна страна е извършил съставомерно деяние по [чл. 174, ал. 3 от ЗДвП](#). Все в тази връзка впечатление правят и доводите на жалбоподателката, изложени в жалбата, че същата отказала проверка с техническо средство, тъй като нямала качеството на водач на МПС и това твърдение от жалбоподателката остана недоказана защитна версия.

Разпоредбата на [чл. 174, ал. 3 от ЗДвП](#) предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Цитираната норма въвежда няколко възможни форми на деянието, изпълнението на всяка от които обаче, дадено в действителността на конкретно лице, самостоятелно обуславя съставомерност на нарушение по посочения текст. Обективираният отказ на водача във всяка от алтернативите на текста на [чл. 174, ал. 3 от ЗДвП](#) представлява осуетяване на проверка и именно в

тази си форма той се явява укорим и наказуем. Противното разбиране би обезсмислило приложението на самостоятелно установена част от текста, което противоречи на буквата и духа на закона. В случай че законодателят е визирил правна възможност за санкциониране на отказа да се извърши тест с техническо средство, подчинена на последващо поведение, отново свързано с бездействие, то текстовата формулировка на нормата не би била представена със съюза "или", а би била въведена недвусмислено като изискване за кумулативна даденост на две предпоставки. Реализацията на която и да било от така предложените от нормата на [чл. 174, ал. 3 от ЗДвП](#) форми на деятелност обосновава предпоставки за ангажиране на отговорност за неизпълнение възведения със същата императив. Последното не изключва възможността деецът да реализира чрез бездействие няколко или дори всички от така предвидените форми на нарушението. Поради това нормата на [чл. 174, ал. 3 от ЗДвП](#) е била предмет на анализ в Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2021 г., ОСС, I и II колегия, като е прието, че отказите на водач за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са две самостоятелни административни нарушения, като в този случай е приложима нормата на [чл. 18 от ЗАНН](#). Следователно отделно нарушение е отказ за извършване на проверка за наличие на алкохол и отделно нарушение е отказ за извършване на проверка за наличие на наркотични вещества или техни аналози в кръвта на водача. В случая е налице отказ на жалбоподателя за извършване на проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, както и за вземане на проби за химическо лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Касае се за едно и също нарушение, а именно отказ от проверка за наличие на наркотични вещества или техни аналози в кръвта на водача.

В настоящия случай от събраните в хода на административнонаказателното производство доказателствени материали е установено, че жалбоподателят чрез своето бездействие е осъществил две от предвидените в посочената правна норма форми на деянието, а именно: отказ да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство и неизпълнение на предписанието за медицинско изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Административнонаказателната отговорност е ангажирана правилно за нарушение на [чл. 174, ал. 3 пр. 2 от ЗДвП](#), като на същото основание са му наложени наказания „Глоба” в размер на 2000 лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца.

В случая е налице пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на вината- пряк умисъл. Нарушителят е предвиждал извършването на деянието, съзнал е неговия общественоопасен характер, като във волеви аспект е искал и пряко е целял неговото извършване, в частност осуетяването на проверката на контролните органи за употреба на наркотични вещества и техните аналози.

Най-сетне, с оглед безспорния факт за неизвършено тестване, неоснователно е и възражението за нарушение на [Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози](#). Действително, чл. 5, ал. 1 от Наредбата предвижда, че при наличие на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС за употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва проверка с тест или лицата се изпращат за медицинско изследване. Последното обаче не означава, че при липса на такива, подобно тестване/изследване е изключено. Преценката дали на конкретния водач да бъде извършена проверка за употребата на наркотични вещества или не, е предоставена изцяло в правомощията на контролните органи, като водачите не могат да извличат от визираната разпоредба основания за неизвършване на проверка по причини, че тяхното поведение или реакции не са дали повод за такава. А и освен това, в конкретния случай, от всички доказателства по делото се установява, че преценката на полицейските органи е била правилна, доколкото е налице изричен отказ за проверка с техническо средство. С оглед изложеното, безпредметно е обсъждането на възражението за липса на съставен [Протокол по чл. 5, ал. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични](#)

[вещества или техни аналози](#), доколкото изготвянето на такъв се изисква в случаи като настоящия.

Не се разкриват основания да се коментира приложението на нормата на [чл. 28 от ЗАНН](#). Случаят не би могъл да се квалифицира като маловажен, поради високата обществена опасност на извършеното нарушение, изводима от масовата разпространеност на подобен род противообществени прояви и категоричната обществена нетърпимост към същите в съвременните условия на живот. Нарушението е застрашило обществените отношения, свързани със сигурността на пътя, като нарушителят е осуетил възможността своевременно и законосъобразно да бъде установено, дали шофира под въздействието на наркотични вещества или техни аналози. По този начин на практика жалбоподателят е бил санкциониран за всички възможни форми на нарушението, предвидено в нормата на [чл. 174, ал. 3 от ЗДвП](#), извършени от него на инкриминираната дата. По тези аргументи следва да се приеме, че бездействието на жалбоподателя се отличава с достатъчен интензитет, за да се квалифицира същото като административно нарушение и да се санкционира по предвидения ред.

С оглед изхода на делото и представеното по делото писмено становище от юрисконсулт, в което взема становище по същество на спора и с което се прави искане за присъждане на разноски, настоящият съдебен състав намира, че на основание [чл. 63д ал. 3 от ЗАНН](#) следва да присъди такива. Юрисконсултското възнаграждение следва да се определи в размер, съгласно [чл. 37 от ЗПП](#), към която препраща разпоредба на [чл. 63д ал. 5 от ЗАНН](#). Поради това, заплащането на правната помощ е необходимо да е съобразено с вида и количеството на извършената дейност, като конкретният размер се определи съобразно предвиденото в [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#)- от 80 до 150 лева. Настоящото производство се разгледа в две съдебни заседания, без лично явяване на юрисконсулта и не е с фактическа или правна сложност, поради което на последния следва да бъде определено и присъдено минимално възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание [чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0327-000620/18.10.2023 г., издадено от Началник РУ Раднево при ОД на МВР Стара Загора, с което на основание и за нарушение на [чл. 174, ал. 3 пр. 2 от ЗДвП](#) на М. Т. И. ЕГН ***** от гр. ***** са наложени административни наказания "Глоба" в размер на 2000 /две хиляди/ лева и "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 /двадесет и четири/ месеца, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА М. Т. И. ЕГН ***** от гр. *****, да заплати на ОД МВР-Стара Загора, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд- Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Раднево: _____